

GEZİLECEK KÜLTÜREL YERLER

ac
ADORA CALMA
BEACH HOTEL

Side Antik Kenti

Antik Dönem’de Pamfilya’nın en önemli liman kenti olan Side; Manavgat ilçesinin 7 kilometre güneybatısında bulunan, 350-400 metre genişliğinde bir yarımada üzerinde kurulmuştur. Luvi dilinde "nar" anlamına gelen Side’nin adı, kentle bütünleşmiş efsanelere konu olur.

Side, M.Ö. 7. yüzyılda bir yerleşim merkezi olmuş; M.Ö. 6. yüzyılda tüm Pamfilya ile Lidya Krallığı’nın egemenliğine girmiştir. Büyük İskender’in Anadolu seferinde (M.Ö. 334) hiçbir direniş göstermeden Makedonya Kralı’na kapılarını açan kent, onun ölümünden sonra Helenistik Dönem krallıkları arasında sürekli el değiştirir; daha sonraki süreçlerde Bergama Krallığı, Roma ve Bizans İmparatorluğu altında idare edilir. 20. yüzyıl başlarında, antik kentin kalıntıları üzerinde, Giritli göçmenler tarafından Selimiye köyü kurulur.

Side’de, kentin girişinden itibaren sizi etkisi altına alacak pek çok tarihi yapı bulunur. Antik tiyatro, çeşmeler, su yolu, hastane, sütunlu caddeler, hamamlar, tapınaklar, bunlardan yalnızca bir bölümüdür. Antik bir hamam binası (Agora Hamamı) içinde yer alan Side Müzesi’nde, büyük bölümü kentte yapılan kazılardan çıkarılan; Helenistik, Roma ve Bizans dönemlerine ait eserler sergilenmektedir.

Ticaret ve liman kenti olarak tanınan Side’nin görülmeye değer en görkemli yapısı, üç katlı sahne binası ve bezemeleriyle hayranlık uyandıran Side Antik Tiyatrosu’dur. Yarımadanın daraldığı kesimde, agoranın güneyinde konumlanan tiyatro, plan açısından Helenistik geleneği devam ettirse de teknik olarak Roma geleneğinde inşa edilmiştir. Özellikle oturma sıralarının bir bölümünün kemer ve tonoz sistemiyle oluşturulan yapay bir yamaç üzerine yerleştirilmiş olmasıyla, mimari açıdan Anadolu’daki tek örnektir.

Side’ye gelmişseniz, antik kentle özdeşleşen Apollon Tapınağı ve hemen yanı başındaki Athena Tapınağı’nı görmeden Side’yi görmüş sayılmazsınız. Kentin sütunlu caddesinin sonunda, antik limanın hemen girişinde yer alan Apollon ve Athena tapınakları, Roma Barışı olarak bilinen dönemde, Side’nin baş tanrı ve tanrıçası adına yapılmıştır. Apollon Tapınağı’nı ziyaretinizde, mümkünse gün batımını yakalamaya çalışın. Güneş, tapınak sütunları ardında kaybolurken Akdeniz’in en romantik manzarasıyla karşılaştığınızı anlayacaksınız.

Manavgat Şelalesi

Batı Torosların doğu yamaçlarından doğarak Sorgun bölgesindeki boğazdan Akdeniz'e karışan ve büyük yeraltı sularından beslenen 93 km uzunluğundaki Manavgat Nehri, yaklaşık 5 metre yüksekliğindeki falezlerden dökülen Manavgat Şelalesini oluşturur. Birçok balık ve kuş türüne (alabalık, sazan, kefal, levrek, karabalık, sutavuğu, ördek, kaz, yalıçapkını, değişik türlerde balıkçılar, martılar vb.) ev sahipliği yapan Manavgat Nehri, söğüt, çınar, kavak, dut, karaca ağaç gibi birçok ağaç türü ve zengin bir bitki çeşitliliğine de sahiptir. Ayrıca, tüm bu doğal güzelliklerin içinde macera yaşamaya imkan veren nehrin, belirli etaplarında rafting ve kano gibi çeşitli doğa sporları yapılabilmektedir.

Manavgat Belediyesince doğal yapıya uygun çevre düzenlemesi yapılarak turizme yeniden kazandırılan Manavgat Şelalesi'nde, tüm ziyaretçilerin keyifle gezebileceği ve hizmet alabileceği rekreatif alanlar (restoran, büfe, satış üniteleri, dinlenme yerleri, tuvaletler ve seyir terasları vb.) oluşturulmuştur. Muhteşem bir doğa manzarasına sahip olan şelale, şehrin gürültüsünden ve kalabalığından kaçmak isteyenler için oldukça iyi bir seçenektir.

Damlataş Mağarası

Damlataş Mağarası 1948 yılında, liman inşaatında kullanılacak taş için ocak açılması sırasında bulunmuştur. Mağara tarihi yarımadanın batı kıyısındadır. Mağaranın giriş kısmında 50 metrelik bir geçit vardır. Yüksekliği 15 metreyi bulan geçitten sonra silindirik bir boşluğa gelinir. Buradan, mağaranın tabanına inilir. Yan kristalize kalker içinde bulunan mağaranın sarkıt ve dikitleri 15 bin yılda oluşmuştur. Mağaraya, sarkıtlardan damlamaya devam eden su damlaları nedeniyle Damlataş adı verilmiştir.

Yerli ve yabancı turistlerin gözdesi Damlataş Mağarası, büyüleyici güzelliğinin yanı sıra astım hastalarına iyi gelen havasıyla da ünlüdür. Doktor kontrolünde, mağarada belli bir süre oturarak 21 günlük tedavi kürü uygulayan hastalar vardır. Mağaranın havası yaz kış değişmez; sıcaklık 22 santigrat derece, rutubet yüzde 95, sabit basınç 760 mm'dir. Mağaranın havasında yüzde 71 azot, yüzde 20,5 oksijen, on binde 2,5 karbondioksit ve bir miktar radyoaktivite ile iyonlar bulunmaktadır. Mağaraya giriş ücretlidir. Çevresinde küçük bir çarşı vardır, önü ise plajdır.

Düden Şelalesi

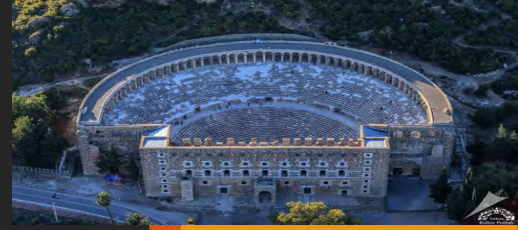
Kepez İlçe sınırları içerisinde, Varsak Mahallesi'nde bulunmaktadır. Düden Şelalesi çeşitli kaynaklarda, İskender Şelalesi ve Yukarı Düden Şelalesi olarak da geçmektedir. Aynı zamanda halk arasında Düdenbaşı Şelalesi diyenler de vardır. Eski Antalya-Burdur yolunun 28'inci kilometresinde Kırkgözler'in 30'ncü kilometresinde Pınarbaşı adında iki büyük karstik kaynak çıkmaktadır.

Suyu bol bu iki nehir kısa bir akıştan sonra birleşerek Bıyıklı Düdeni içinde kaybolur. Bıyıklı Düdeni'nde kaybolan su 14 kilometre kadar yerin altında gittikten sonra Varsak Çöküntüsü'nün bir ucundan çıkar, çok kısa bir akıştan sonra çöküntünün öbür ucundan tekrar batar. Varsak'ta kaybolan su iki kilometre kadar yeraltı akışından sonra Düdenbaşı'nda yeryüzüne çıkar. zeyden hiç su akmadığı günlerde bile Düdenbaşı Şelalesi'nin altından saniyede en az 10 metreküp su yüzeye çıkar. Bu suyun maksimum debisi 94 metreküp, ortalaması ise saniyede 15-16 metreküptür.

Düdenbaşı'nda yukarıdan şelale yaparak akan su Kepez hidroelektrik santralından gelen sudur. Düdenbaşı'ndan sonra koyunlar regülatöründe, iki ana kanala ayrılan Düden Çayı 9 kilometre sonra Antalya'nın doğusunda 40 metre yüksekliğindeki traverten bir eşikten şelale yaparak Akdeniz'e dökülür.

Aspendos

Aspendos Antik Kenti, sadece Anadolu'nun değil tüm Akdeniz dünyasının en iyi korunagelmiş Roma Dönemi tiyatrosuna sahip olmasıyla ünlüdür. Şehir, bölgenin en büyük nehirlerinden Köprüçay (Antik Eurymedon) yakınlarındaki bir tepenin düzlüğünde kurulmuştur. Akdeniz ile ulaşımını ve gelişmesini, yakınındaki nehre ve dolayısıyla çevresindeki bereketli topraklara borçlu olan Aspendos'ta bugün çoğunlukla tiyatro ve su kemerleri ziyaret edilmektedir. Şehre ait diğer yapıların kalıntıları ise tiyatronun yaslandığı tepenin düzlüğünde yer alır. Tarihçiler şehrin yakınlarında akan nehrin kenarında MÖ 467 yılında Yunanlılarla Persler arasında geçen ve Eurymedon Savaşı adıyla anılan savaşta Yunan tarafının kazandığından bahseder. Aspendos, Büyük İskender'e hileli yollarla direnme göstermeye çalışsa da sonuçta teslim olup, şehirde yetiştirilen ünlü atlar ve altın karşılığındaki vergi borcunu kabul etmişlerdir. İskender'in ölümünden sonra Ptolemaios egemenliğine giren şehrin en parlak dönemi şüphesiz, ünlü tiyatro ve su yollarının inşa edildiği Roma İmparatorluk dönemidir. Günümüzdeki en seçkin temsilcilerinden biridir. Tanrılara ve devrin imparatorlarına adanan yapı, Roma tiyatro mimarisinin ve yapım tekniğinin son çizgilerini sergiler. Devrinin görkemli yapılarından biri olan tiyatro, 15-20 bin kişi alabilmektedir. İmparator Marcus Aurelius döneminde (MS 161-180) Theodoros'un oğlu mimar Zenon tarafından inşa edilmiştir. Girişin iki anında yer alan Grekçe ve Latince yazıtlardan Curtius Crispinus ve Curtius Auspicatus adlı şehrin zengini iki kardeş tarafından yaptırıldığı anlaşılmaktadır. Tiyatronun yaslandığı, yer yer sur duvarları ile çevrili tepenin üzerinde ise şehir merkezinin önemli yapıları olan agora, bazilika, anıtsal çeşme, meclis binası, anıtsal tak, cadde ve Helenistik tapınak gibi görülmesi gereken kalıntılar bulunmaktadır. Tiyatronun yanı sıra ören yerinde ziyaret edilebilir en önemli diğer kalıntı ise su kemerleridir. Aspendos su yolu sistemi antik su yollarının günümüze dek korunagelmiş en iyi örneklerinden biridir. Genel görünümü, yaklaşık 1 kilometre uzunluğunda ve kuzey-güney konumlu olan kemerli köprü'nün her iki ucundaki su basınç kuleleri oluşturmaktadır. Şehrin suyu tepede yer yer görülebilen ana kayaya oyulmuş, armut şekilli sarnıçlarda toplanırken, MS 2. ve 3. yüzyıllarda tüm yapılarla beraber su yolu sistemi de geliştirilerek suyun daha düzenli elde edilmesi başarılmıştır. Böylesine ufak ölçekte bir kentin tüm Akdeniz dünyasının en geçerli parasını basması ve anıtsal yapılarla donatılması, ekonomisindeki rahatlıkla açıklanmaktadır. Şehrin ekonomisini ayakta tutan en önemli ihraç ürünü, bugün de kurutulup pamuk tarımında kullanılan, yakınlarındaki Kapria Gölü'nden elde edilen tuzdur. Diğer ihraç ürünleriyle beraber ulaşma elverişli nehir aracılığıyla Akdeniz pazarlarına gönderilen tuz, şehrin en önemli gelir kaynağı olmuştur. Ayrıca bağcılık ve buna bağlı olarak şarapçılık, zeytin ve zeytinyağı ile tahıl ürünleri ve yaş meyve, şehrin tarıma dayalı diğer ihraç ürünleridir. Tarihçiler Aspendos'ta yetiştirilen atların, tüm Yakındoğu ve Akdeniz dünyasının en aranan atları olduğunu yazmaktadırlar.

"Antik Aspendos Kenti Tiyatrosu ve Su Kemerleri", 2015 yılından bu yana UNESCO Dünya Mirası Geçici Listesinde yer almaktadır.

ADORA CALMA
BEACH HOTEL

Phaselis Antik Kenti

Phaselis Antik Kenti'nin Akdeniz'e uzanan küçük bir yarımada üzerinde MÖ 7'nci yüzyılda Rodoslu kolonistlerce kurulduğu söylenir. Kuruluş efsanesinde kolonistlerin yöre halkına mısır veya kurutulmuş balık önerilerine balık isteği ile cevap verildiği anlatılır. Coğrafi konumu önemli bir liman kenti olduğunu gösterir. Biri yarımadanın kuzeyinde diğeri kuzeydoğuda üçüncüsü ise güneybatı kıyısında yer alan üç limana sahiptir. Limanları, agoraları ve şehir sikkeleri üzerindeki gemi betimlemeleri Phaselis'in ticari liman hüviyetini vurgular. Phaselis bazen Likya bazen Pamfilya bölgesi şehri olarak gösterilir. Gerçekte her iki bölgenin sınırları arasında yer almaktadır. Şehirde sırasıyla MÖ 5'inci yüzyılda Pers, 4'üncü yüzyılda Kayra Satrabı Mausolos ve nihayet komşu şehir Lmyra'nın Kralı Perikles'in egemenlikleri görülür. MÖ 333 yılında Büyük İskender'i altın taçla karşılamaları şehir tarihinin en renkli sayfalarından biridir. İskender'den sonra birçok kere el değiştiren Phaselis, MÖ 167'de Likya Birliği'ne üye olup birlik sikkeleri basar. Bir süre komşu kent Olympos ile korsanların talanlarına maruz kalmasının ardından MÖ 43'te Roma egemenliğine girer ki bu dönem, şehirde yeniden yapılanma ve en az 300 yıl sürecek refahın başlangıcıdır. Şehir 129'da İmparator Hadrian tarafından ziyaret edilir. Güney limandan başlayan ana caddenin girişindeki tek kemerli anıtsal tak bu ziyaretin anısına dikilmiştir. 5 ve 6'ncı yüzyıllar Bizans egemenliğindeki yüzyıllardır ki Phaselis 451'de Kadıköy Konsülü'ne katılan şehirler arasında yer alır. 7'nci yüzyılda Arap akınlarından sonra 8'inci yüzyılda yeni bir refah dönemi başlar. Phaselis 1158'deki Selçuklu kuşatmasından sonra gerek depremler ve gerekse limanının işlevselliğini kaybetmesinin ardından önemini kaybedip 13'üncü yüzyıl başlarından itibaren tamamen terk edilir. Günümüze çoğunlukla Roma ve Bizans dönemi kalıntıları ulaşmıştır. Bunlar şehrin ana aksını oluşturan ve kuzey-güney limanlarını birleştiren ana caddenin iki yanında sıralanır. Cadde, agora ile tiyatro arasında genişleyerek küçük bir meydan oluşturur. Meydanın güneydoğu köşesinde basamaklar tiyatro ve akropolise ulaşımı sağlar. Tiyatro küçük boyutlu tipik bir Helenistik Dönem tiyatrosudur. Roma döneminde sahne binasının eklendiği, Geç Bizans'ta ise sahne binası duvarının kısmen şehri koruyan yeni surların bir parçası olduğu kalıntılardan anlaşılır. Ören yerinin girişindeki virajın sağında şehrin eski surlarıyla (MÖ 3'üncü yüzyıl), tapınak veya anıtsal mezar olabilecek temel kalıntılarına rastlanır. Kuzey limanı arkasındaki yamaç ise şehrin mezarlık alanıdır. Günümüze ulaşan en anıtsal yapı ise su kemerleridir. Şehrin ihtiyacı olan su, kuzeydeki tepede yer alan kaynaktan getirilmekteydi. Erken dönemlerde kentin su ihtiyacı kuyu ve sarnıçlarla karşılanırken, Roma döneminde inşa ettirilen bu kemerler ile uzak mesafelerden su getirilmesi başarılmış; künk ve kanallar vasıtasıyla kentin her noktasına su dağıtımı yapılmıştır. Biri tiyatro karşısında, diğer ikisi güney limana giden ana caddenin sağında olmak üzere üç agora bulunmaktadır. Tiyatronun karşısındaki agoranın içinde bugün Bizans dönemine ait küçük bir bazilikanın kalıntıları yer alır. Şehrin diğer iki önemli kalıntısı ise şehir meydanındaki biri küçük diğeri büyük iki hamam kalıntısıdır. Özellikle küçük hamam kalıntıları Roma Hamamı'nın ısıtma sistemi hakkında bilgiler verir. Tarihçiler şehrin baş tanrıçasının savaşın ve bilgeliliğin tanrıçası Athena olduğunu yazarlar. Henüz bulunmamış Athena Tapınağı ve diğer önemli yapıların bugün ormanla kaplı akropol tepesinde yer aldığı düşünülmektedir.

Phaselis'i de içine alan "Likya Uygarlığı Antik Kentleri (Antalya ve Muğla)" 2009 yılında UNESCO Dünya Mirası Geçici Listesi'ne kaydedilmiştir.

Köprülü Kanyon Milli Parkı

Köprülü Kanyon Milli Parkı, Antalya ili Manavgat ilçesinin 63 kilometre kuzeybatısındadır. Manavgat ilçesi sınırları içinde bulunan Köprüçay (Köprü) Nehri ve tarihi Selge Antik Kenti'nin bulunduğu yerde 366.140 dekarlık bir alanı kapsayan bu yöre, 1973 yılında Milli Park olarak ilan edilmiştir. Milli Park'ın kaynak değerini oluşturan Köprüçay'ın, Bolasan köyü ile Beşkonak arasında meydana getirdiği yarma vadi, 14 kilometre uzunluğu ve 100 metreyi aşan yüksekliği ile Türkiye'nin en uzun kanyonlarından biridir. Toros Dağları'ndan doğarak doğa harikası kanyonlardan geçen Köprüçay, Serik'in güneyinden Akdeniz'e dökülür. İki tarafı dik, çıkılması hemen hemen imkânsız olan kanyonlardaki yeraltı suları ile beslenen Köprüçay, Türkiye'nin en güzel doğal rekreasyon alanlarından biridir. Nehrin batısındaki dağlık arazide bulunan antik Selge kenti; nehrin kenarındaki kaleler, su kemerleri, Roma dönemine ait köprüler ve tarihi yollar gibi pek çok arkeolojik kaynak, Köprülü Kanyon'un önemini artırmaktadır. Köprülü Kanyon Milli Parkı'nın kaynak değerleri arasında; Dik duvarlı kanyonlar içinde sayısız kaynakla beslenen; yaz kış yüksek bir debiye sahip olması nedeniyle rafting ve su sporlarına elverişli Köprüçay Nehri, MÖ 5. Yüzyılda kurulmuş olan antik Selge kentinin tiyatrosu, agorası, Zeus ve Artemis tapınakları, sarnıçlar, su kemerleri; Köprüçay ve Kocaçay üzerinde bulunan Oluk ve Büğrüm köprüleri ile Selge'yi Pamfilya'nın sahil şehirlerine bağlayan taş kaplamalı tarihi yolu, Milli Park içinde kapladığı 400 hektarlık alanla, tüm Akdeniz Bölgesi'nin en büyük doğal servi ormanı, Çok ilginç jeomorfolojik özellikli Adam (Şeytan) Kayaları, Kapladığı alan içinde 150 ila 2500 metre yükseltide bulunan nadir ve tehlike altında 48 türü (44'ü endemik), küresel ölçekte tehlike altındaki 5 türü, Avrupa ölçeğinde tehlike altındaki 39 türü, ulusal ölçekte tehlike altındaki 4 türü barındıran zengin florası, Dağ Keçisi, Anadolu'nun tek endemik kuş türü Anadolu Sıvacıkuşu, nesli tükenmekte olan Kızıl Akbaba, sadece bu yörede yaşayan kara semenderi türlerini barındıran zengin faunası, Aziz (St.) Paul'un Anadolu'daki ilk misyonerlik macerası sırasında yürüdüğü yol olarak bilinen ve 45 kilometrelik kısmı Milli Park sınırları içinde kalana Aziz Paul Yolu sayılabilir. Köprülü Kanyon Milli Parkı, barındırdığı doğal, tarihi ve kültürel zenginlikler sayesinde ziyaretçilerine çok sayıda etkinlik seçeneği sunmaktadır. Başta, Türkiye'nin en önemli rafting rotalarından biri olan Köprüçay üzerinde rafting, kano ve kanyoning (kanyon geçişi) sporları olmak üzere yüzme, doğa yürüyüşü, kaya tırmanışı, oryantiring, bisiklet, olta balıkçılığı vb. sportif etkinlikler ile botanik-yaban hayatı gözlemciliği, jeolojik yapı gözlemciliği, kampçılık, fotoğrafçılık, piknik, cip safari, yayla gezileri gibi çok çeşitli etkinliklere katılma olanağı bulunmaktadır. Bölgeye gelen ziyaretçiler, Milli Park içindeki Selge Antik Kenti ile bir bölümü Milli Park içinde bulunan Aziz Paul Yolu'nu da gezi programlarına dahil edebilirler.

